अमुं सहासप्रहितेक्षणानि व्याजार्द्धसन्दर्शित सर्गः १३
मेखलानि। नालं विकर्तुं जनितेन्द्रशङ्कं सुराङ्गना
विभ्रमचेष्टितानि ॥ ४२ ॥ एषोऽक्षमालावलयं मृगा
णां कण्डूयितारं कुशसूचिलावं। सभाजने मे भुज
मूर्ध्ववाङ्ः सव्येतरं प्राध्वमितः प्रयुङ्क्ते ॥ ४३ ॥

अमुमिति। सुराङ्गनानां विभ्रमा विलासा एव चेष्टितानि
अमुं मुनिं विकर्त्तुं स्खलयितुमलं समर्थानि नाभवन् किं॰
सुरां सहासं हास्यसहितं यथा तथा प्रहितानि प्रेरितानि
ईक्षणानि नेत्राणि येषु तानि पु॰ किं॰ सुं व्याजेन छलेन अर्द्धा
सन्दर्शिता मेखला येषु तानि किं॰ अमं तपसा जनिता इन्द्रस्य
शङ्का येन तं ॥ ४२ ॥ एष इति एषसुतोक्ष्णा मे मम सभाजने
सत्कारनिमित्तमितऊर्ध्वदेशे सव्येतरं दक्षिणं भुजं हस्तं
प्राध्वं प्रकृतानुकूलबन्धं प्रयुङ्क्ते प्रेरयति किं॰ एषः ऊर्ध्ववाङ्
ऊर्ध्वदेशहस्तः किं॰ भुजं अक्षमाला जपमालैव वलयं भूषणं
यस्य तं पु॰ किं॰ मु॰ मृगाणां कण्डूयितारं कण्डूयनकारिणं
पु॰ किं॰ मु॰ कुशा एव तीक्ष्णाग्रत्वात् सूचयस्तालुनाति
छिन्नति तं ॥ ४३ ॥